

[Jens Thomsen.]

at begrunde denne Antagelse udbeder jeg mig Formandens Tilladelse til et kort Citat af et ledende Venstreblad, „Kolding Folkeblad“. Bladet skriver:

„Det er nu ikke til at forstaa, at Haandværkerne og de handlende i Byerne ikke i større Tal støtter Venstres Politik. Til syvende og sidst er der dog ingen, der har større Fordel af den liberale Politik paa det økonomiske Omraade end Byernes Befolkning.“

Længere henne skriver Bladet:

„At Venstre saa for at vinde denne Forstaaelse, ikke mindst hos Handelsstanden, maa frigøre sig for en Belastning som Brugsforeningsskatten, har jeg ment i lang Tid. Det betyder ikke saa stort økonomisk, men det er en Torn i Øjet paa de frie Købmænd, og derfor skal Spørgsmaalet tages ud af den politiske Agitation.“

Jeg kan give min fulde Tilslutning til Bladets Paastand om, at Byernes Befolkning har den største Fordel af Venstres Politik, og til at Andelsbeskatningen skal tages ud af den politiske Agitation, men naar Venstre gaar paa Akkord med Uretten ved at afvige fra den gamle Linie med Hensyn til Andelsbeskatningen og støtter Beskatningen af de lukkede Brugsforeninger, saa konsoliderer de Spørgsmaalet i den politiske Agitation i Stedet for at tage det ud. Der er vel ingen, der tror, at vi kan faa saa høj en Andelsbeskatning, at Kravene om Forhøjelse forstummer. De konservatives Appetit paa dette Omraade er umættelig, og den skærpes yderligere, hver Gang de faar en Indrømmelse. Derfor kan Spørgsmaalet aldrig tages ud af den politiske Agitation ved at gennemføre en Forhøjelse af Andelsbeskatningen; den eneste Maade at tage Spørgsmaalet ud af den politiske Agitation paa er at fastholde den rene Linie, som har været anerkendt, lige siden Pastor Sonne i 1866 dannede den første Brugsforening i Thisted, til 1940, da vi fik den første Andelsbeskatning som Følge af de Konservatives politiske Agitation.

Jeg vil haabe, at alle Andelssagens Venner, uden Hensyn til hvilket Parti de tilhører, vil forstaa dette og tage Konsekvensen ved at stemme det foreliggende Forslag om yderligere Andelsbeskatning ned.

Jeg erkender, at Brugsforeningsbeskatningen ikke betyder meget i økonomisk Henseende, for enhver velkonsolideret Brugsforening kan sælge Varerne saa billigt, at der ingen Dividende bliver at beskatte, men det kan blive skæbnesvangert at opgive

den rene saglige Linie for at imødekomme den partipolitiske Agitation. Paa den Maade kan der rumles med denne Agitation til sene Tider.

Da vi i 1940 fik den første Andelsbeskatning, udtalte den daværende Finansminister, at Medlemmerne ikke skulde beskattes af deres Besparelser, men det blev Resultatet alligevel, fordi Ministeren ønskede at faa Agitationen om Andelsbeskatningen ud af Verden. Min Gruppe paaviste allerede dengang, at det Spørgsmaal ikke tages ud af den politiske Agitation ved at imødekomme de urimelige Krav, og Tiden har vist, at vi havde Ret.

Vi kan tage Spørgsmaalet ud af den politiske Agitation, hvis alle Andelssagens Venner vil staa fast paa de rene Linier, og jeg kan her tilføje, at hvis dette Afsnit i Forslaget fastholdes — og det er der vel nok ingen Tvivl om —, vil min Gruppe stemme imod Forslaget ved tredje Behandling.

Boeck-Hansen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke, fordi jeg er i Uoverensstemmelse med mit Partis Ordførere, hverken med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft eller det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Tværtimod er jeg ganske overordentlig enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard i, hvad han har sagt i Dag, men det sidste Punkt fik det ærede Medlem ikke megen Tid til at komme ind paa, og jeg vil derfor udtale min Glæde over, at man er kommet til Sandheds Erkendelse og har forstaaet, at kooperative Foreninger skal behandles ligesom Aktieselskaber og at man har forstaaet, at Brugsforeninger og, om jeg saa maa sige legitime Forretninger her i Danmark skal trække paa lige Hammel. Det er glædeligt, men jeg vil jo nok sige, at Glæden svinder væsentligt ind, naar man tænker paa, at Forudsætningen for disse Lovforslag er den, at man vil lægge den største Byrde paa de stærkeste Skuldre; man kommer nemlig ikke uden om, at nogle af de stærkeste Skuldre, vi overhovedet har her i Danmark, er de kooperative Selskaber. Det forekommer mig derfor, at det er en meget lille Byrde, en meget lille Byrde. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard i, at den er saa forsvindende, saa det i Virkeligheden fiskalt ikke betyder noget som helst. Man kommer jo ikke uden om, at disse Selskabers store økonomiske Styrke er kommet af, at de gennem mange, mange Aar har faaet alle Samfundsgoderne ganske gratis og derfor